אח"מ

קארין דונסקי: האמא הגרושה

הגירושין הפכו את דוגמנית־הצמרת קארין דונסקי ליושבת־בית. ויש לה בית שבהחלט כדאי לשבת בו — עם רהיטים עתיקים ומסוגננים, כורסות קטיפה, שטיחים, צמחיה ירוקה בעציצים, המון תמונות על הקירות ואין־ספור חפצים אותם אספה במשך שנים.

קארין מודה שבמשך 13 שנות נישואיה לאיש־העסקים שלמה דונסקי היא שמה את הדגש על הקאריירה שלה, וענייני־הבית לא עמדו בראש דאגותיה. „מאז התגרשתי," היא אומרת, „לפני חצי שנה, נעשיתי הרבה יותר ביתית. אני לא מרגישה שום צורך לצאת, להתהולל ולרקוד."

מילבד הופעות בתצוגות־אופנה, הדרכה בקורסים לדוגמנות והרצאות בחוגי־בית, מוקדש מרבית זמנה לבנה בן השנתיים, נואל, שזכה לשם זה כיוון שנולד בחג־המולד („נואל", בצרפתית.) עד לפני חודשיים העסיקה קארין מטפלת צמודה, אבל בינתיים היא מסתדרת ללא עזרה.

הילדון הבלונדי, בעל עיניים כחולות גדולות, כבר מפטפט בעברית ובאנגלית. מאז היוולדו הקפידה קארין לדבר איתו רק באנגלית. כמו כל דבר בחייה, גם עניין זה מתוכנן אצלה היטב מראש. לדעתה, ידיעת האנגלית תקל עליו בחיים כאשר יגדל, וכמובן תאפשר לו לדבר עם בני־משפחתה המתגוררים בארצות־הברית.

האמא הזוהרת נעתרה מדי פעם לבקשות צלמי־פירסומת מקרב ידידיה, ומרשה להם לצלם את נואל.

דוגמנות־מסלול בפני קהל, לעומת זאת, לא באה בחשבון. מי צריך את המתח הזה? היא רק שואפת לגדל את נואל כילד נורמלי, עצמאי, בלי תיסכולים ועודף פינוק.

„אני לא מצפה לתמורה בעתיד. כל זמן שהוא תלוי בי, אני יכולה ליהנות מזה. ברגע שתהיה לו תוכנית יומית משלו, לא אצפה שיהיה כרוך אחרי." היא מדברת אליו כאל אדם מבוגר, ומקווה שכאשר יגדל, יעריך אותה כאדם ולא כאם, ויהיה חבר טוב שלה. היא אף פעם לא רצה אחרי הילד עם אוכל. לדבריה, אין טעם להכריח, כיוון שיש לו טעם וחושים משלו. נואל הוא ילד פיקח, ממושמע להפליא, בעל תפיסה מהירה, עירני וטוב־מזג. דונסקי, שהשאיר לגרושתו את דירתם המשותפת במעוז אביב ועבר להתגורר בדירה שכורה ברמת־גן, נוהג לקחת את בנו אליו לסופי־שבוע. „שלמה נכנס לכאן לא כמו זר, שותה קפה ומתקן משהו בבית, אם יש צורך. נפרדנו בצורה תרבותית, ללא שינאה. אין אהבה ביננו, אבל גם אין זרות.

„לא התאמנו. הכל נגמר בינינו הרבה לפני הגירושין, אבל הייתי עסוקה עם עצמי ולא היה לי זמן לחשוב על הבעיות. הוא בחור טוב, אבל לא היה לו מספיק לתת לי. הרגשתי שאני נחנקת. במשך הזמן התפתחתי, והצבתי לעצמי יותר דרישות. הרגשתי שאנחנו חייבים להתגרש, גם למענו, כיוון שקשה לגבר לחיות בצילה של אשה."

אין לה שום טענות לגבי שלמה, שסבל אחרי המילחמה מבעיות נפשיות, אלא לגבי הוריו, שאינם טורחים, לדבריה, לצלצל אליה ולשאול לשלום נכדם.

אין היא סבורה שתינשא שוב. „רק עכשיו אני רואה כמה טוב לי לבד. נשים מתחתנות בדרך־כלל למען הביטחון החומרי, אבל את העול הזה אני נושאת מזה שנים על כתפי. ביטחון יש לי בכוחות עצמי, ואם אנשא שוב, זה יהיה רק מתוך אהבה. מי יודע אם זה ניתן לביצוע — כל הגברים בגילי כבר נשואים..."

עד לפני שנים אחדות נהגה לגלות את גילה, אבל כיום היא מעדיפה לשמור זאת לעצמה. פעם חיזרו אחריה בעיקר גברים בגיל־העמידה, ואילו כיום מרבית מחזריה צעירים ממנה. „אולי הם רואים אותי עם ילד קטן וחושבים שאני מאד צעירה," היא מנסה לנחש, ומוסיפה שהצעירים מגלים עקשנות רבה יותר בחיזורים. קארין, מצידה, משאירה את הצעירים לצעירות. היא תמיד העדיפה את הגבר הבשל, המיושב בדעתו. „קשה לי עם הצעירים הישראלים," היא מגלה, „הם מחוספסים. אני סלקטיבית לגבי תרבות של בנאדם הנמצא בחברתי. אולי אני קצת יותר מדי רומאנטית. הישראלי הממוצע לא נוהג לחזר אחרי אשה, וזה עצוב מאד. הגבר האירופי, לעומתו, יודע לחזר, לכבד אשה ולתת לה הרגשה טובה."

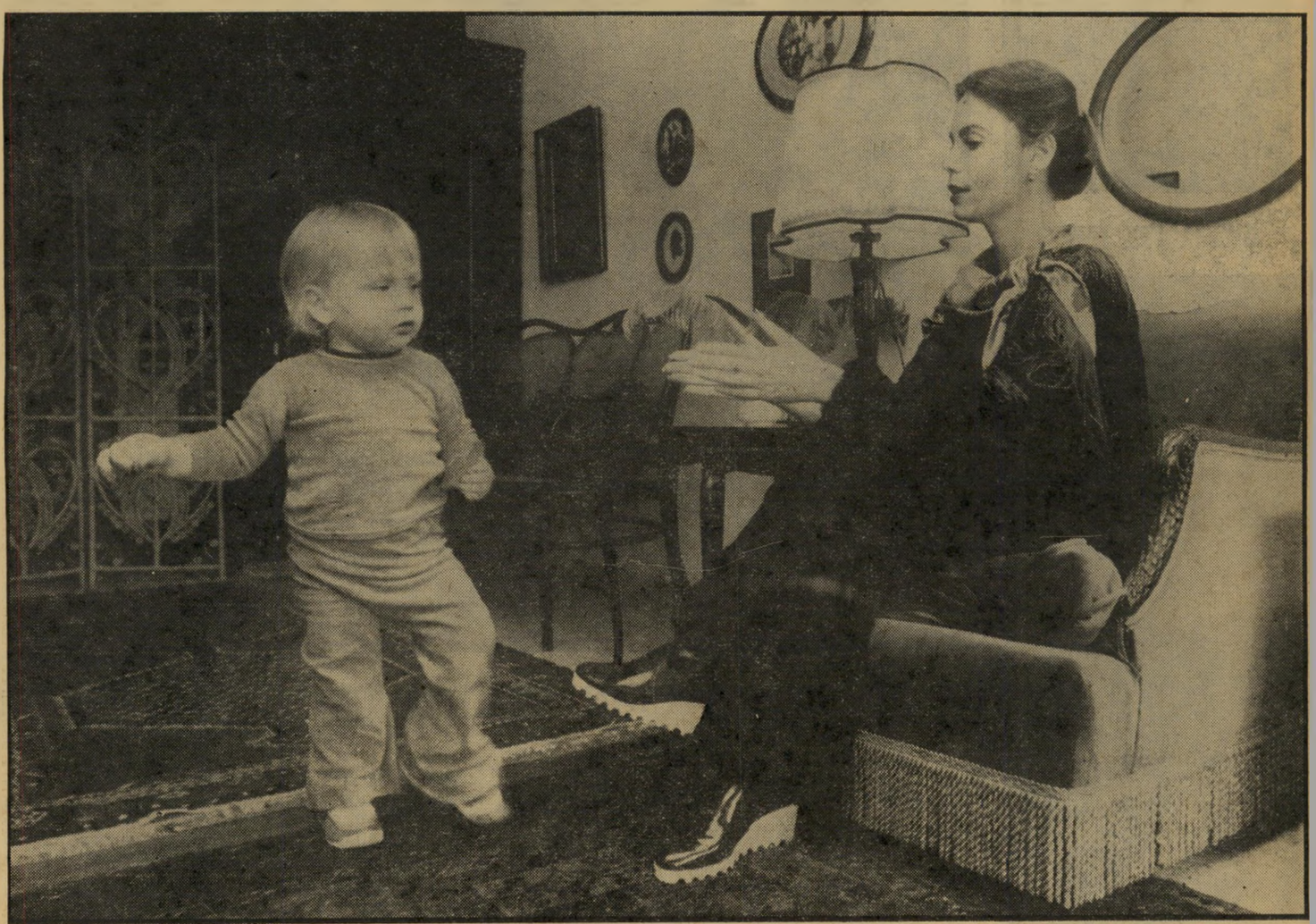

נואל בן השנתיים ממלא את שלמה של הדוגמנית, שהתגרשה לפני חצי־שנה